

FrançaisAuteur: **Joan MARTÍ i CASTELL**Titre de l'article: ***Unité et variation linguistique: une question idéologique.*****Mots clés**

Pays Catalans. Catalan. Institut d'Estudis Catalans. Langue et dialecte.

Résumé

En ordonnant le catalan Pompeu Fabra aspirait à le convertir en une langue nationale. L'auteur indique les critères toujours valables dont a hérité l'Académie, l'Institut d'Estudis Catalans, et qu'elle continue d'appliquer dans la dialectique unité/variation linguistique au moment d'établir et d'actualiser la normative lexicale et grammaticale. Combien de variation faut-il dans la codification unitaire? Généralement il y a deux positions extrêmes antagoniques: ou on refuse ou on sublime avec, entre elles, toutes les nuances. Les concepts de langue et de dialecte sont définis. L'unité de toute langue est reflétée dans les préceptes, grâce à la présence convenable de la variation qui la caractérise. Dans l'aire catalane, comme pour les autres langues, se produit un processus l'homogénéisation linguistique, avec des attitudes de rejet et d'estime pour les variantes dialectales non privilégiées. Les divisions administratives internes jouent également. Unité et variation finissent par être une question idéologique et politique. L'unicité au niveau de l'écriture cache la variation réelle, qui continue d'exister naturellement dans l'usage oral habituel. La variation est à la fois un trésor et une menace, une de ses manifestations les plus violentes étant la production d'une norme alternative à celle qui est établie officiellement. La codification de la langue catalane repose sur l'oeuvre grammaticale et lexicale de Pompeu Fabra et sur la prescription de l'Académie, avec les mêmes lignes générales, mais avec une attention particulière au contexte politique et culturel. La connaissance scientifique et historique de la variation a beaucoup progressé. Également, des scientifiques locuteurs des principales zones de langue catalane participent aux travaux de la Section Philologique et de l'Institut, étant entendu qu'une seule langue réclame une seule autorité linguistique et une seule norme.

CatalàAutor: **Joan MARTÍ i CASTELL**Títol de l'article: ***Unitat i variació lingüística: una qüestió ideològica.*****Mots claus**

Països Catalans. Català. Institut d'Estudis Catalans. Llengua i dialecte.

Resum

En ordenar el català Pompeu Fabra aspira a convertir-lo en llengua nacional. L'autor indica els criteris encara vigents que de l'Acadèmia, l'Institut d'Estudis Catalans, ha heretat i continua aplicant en la dialèctica unitat/variació lingüística a l'hora d'establir i d'actualitzar la normativa lèxica i gramatical. Quanta variació hi ha d'haver en la codificació unitària? Generalment, hi ha dues posicions extremes antagòniques: o es rebutja o bé se sublima amb, entremig, tots els matisos. Es defineixen els conceptes de llengua i dialecte. La unitat de qualsevol llengua es plasma en la preceptiva, mitjançant la presència adequada de la variació que la caracteritza. Dins l'àrea catalana, com per altres llengües, s'està produint un procés d'igualació lingüística, amb actituds d'autoodi i autoestima respecte a les variants dialectals no privilegiades. També influeixen les divisions administratives internes. Unitat i variació acaben sent una qüestió ideològica i política. La unicitat del nivell escrit amaga la variació real, que continua existint naturalment en l'ús habitual oral. La variació és alhora un tresor i una amenaça, una de les manifestacions més contundents sent la producció de normativa alternativa a l'establerta oficialment. La codificació de la llengua catalana descansa sobre l'obra gramatical i lèxica de Pompeu Fabra i l'obra preceptiva de l'Acadèmia, amb les mateixes línies generals, però amb unes atencions especials degudes al context polític i cultural. El coneixement científic i històric de la variació ha avançat molt. Així, els processos a la Secció Filològica i a l'Institut permeten que participin científics parlants de les principals zones de llengua catalana, però una sola llengua reclama una única autoritat lingüística i una única normativa.

EnglishAuthor: **Joan MARTÍ i CASTELL**Title of the article: ***Linguistic Unity and Variation: an ideological question.*****Key words**

Catalan Countries. Catalan. Institut d'Estudis Catalans. Language and dialect.

Summary

When ordering Catalan, Pompeu Fabra aspired to turn Catalan into a national language. The author states the criteria inherited from the Acadèmia, which are still used in the Institut d'Estudis Catalans in relation to the dialectics of linguistic unity/variation when establishing and updating the lexicon and grammar norms. How much variation has to be present in the unity coding? Generally, there are two extreme and conflicting positions: either it is rejected or sublimated, and, in between, all nuances. The concepts of language and dialect are defined in the article. The unity of any language is expressed in its precepts, by means of the adequate variation which characterized it. Within the Catalan area, like for other languages, a process of linguistic equality, with attitudes of self hate and self esteem towards non-privileged dialectal variation. The internal administrative divisions also have an influence. Unity and variation end up being a

political and ideological question. The unity of the writing level covers the real variation, which prevails naturally in the everyday oral use. Variation is both a treasure and a threat, one of the most forceful expressions since it is the production of an alternative norm to the officially established norm. The coding of the Catalan language rests on the grammar and vocabulary works by Pompeu Fabra and the prescriptive work of the Acadèmia, with the same general trends, but with special attention due to political and cultural context. The scientific and historical knowledge of variation has increased much. Given so, the processes in the Secció Filològica and the Institut allow the participation of many scientists speakers of the main areas of Catalan language, but the language claims just one linguistic authority and only one norm.

Castellano

Autor: **Joan MARTÍ i CASTELL**

Título del artículo: ***Unidad y variación lingüística: una cuestión ideológica.***

Palabras clave

Países Catalanes. Catalán. Institut d'Estudis Catalans. Lengua y dialecto.

Resumen :

Cuando Pompeu Fabra ordena el catalán aspira a convertirlo en lengua nacional. El autor indica los criterios aún vigentes que la Academia, el Institut d'Estudis Catalans, ha heredado y que continúa aplicando en la dialéctica unidad/variación lingüística en el momento de establecer y de actualizar la normativa léxica i gramatical. ¿Cuanta variación tiene que haber en la codificación unitaria? Generalmente hay dos posiciones extremas antagónicas: o se descarta o bien se sublima con, entremedio, todos los matices. Se definen los conceptos de lengua y de dialecto. La unidad de cualquier lengua se plasma en la perspectiva, mediante la presencia adecuada de la variación que la caracteriza. Tanto en el área catalana, como para las otras lenguas, se esta produciendo un proceso de igualdad lingüística, con actitudes de autoodio y de autoestima en lo que se refiere a las variantes dialectales no privilegiadas. También influyen las divisiones administrativas internas. Unidad y variación acaban siendo una cuestión ideológica y política. La unicidad del nivel escrito esconde la variación real, que continúa existiendo naturalmente en el uso habitual oral. La variación es un tesoro y una amenaza al mismo tiempo, teniendo en cuenta que una de las manifestaciones más contundentes es la producción de normativa alternativa a la establecida oficialmente. La codificación de la lengua catalana descansa sobre la obra gramatical y léxica de Pompeu Fabra y la obra perceptiva de la Academia, con las mismas líneas generales, pero con unas atenciones especiales debidas al contexto político y cultural. El conocimiento científico e histórico ha avanzado mucho. Es así como, los procesos en la Sección Filológica en el Instituto permiten que participen científicos que estudian las principales zonas de lengua catalana. Una lengua reclama una única autoridad lingüística y una única norma.